

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5Csp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120455042
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Šupenová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2022:6120455042.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Luciou Šupenovou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom: Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zast.: JUDr. Oskar Chnápko, advokát, so sídlom: Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica proti žalovaným: 1./Y. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: G. N. XXXX/X, XXX XX I., štátny občan SR a 2./Y. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: G. N. XXXX/X, XXX XX I., štátny občan SR, obaja zast.: JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom: J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 7.521,99 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovaným v rade 1./ a v rade 2./ náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalovanými v rade 1./ a v rade 2./.

o d ô v o d n e n i e :

. Právny predchodca žalobcu sa v rámci upomínacieho konania na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým mu súd prizná istinu vo výške 7.521,99 Eur, úrok vyčíslený v sume 4.980,87 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7.521,99 Eur od 20.12.2019 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky v sume 18,- Eur a 703,51 Eur, ako aj trovy konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 07.04.2015 uzatvoril so žalovanými zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej strane bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 10.000,-Eur. Žalovaná strana načerpala úver dňa 07.04.2015 Podľa úverovej zmluvy je v prípade nesplácania úveru žalobca oprávnený vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná strana poskytnutý úver riadne nesplácala napriek tomu, že žalobca upozornil žalovanú stranu na jej omeškание so splácaním úveru a možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná strana úver nesplácala, žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 18.04.2018 a požiadal žalovanú stranu o jej okamžité splatenie celého zostatku. Žalovaná strana do zosplatenia uhradila na úver sumu 4.097,44 Eur, z čoho pripadalo na istinu 808,01 Eur, úroky 3.262,43 Eur, poplatky 27,- Eur. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná strana svoj záväzok čiastočne plnila, a to nasledovne:

- dňa 03.09.2018 v sume 170,- Eur,
- dňa 24.09.2018 v sume 200,- Eur,
- dňa 22.10.2018 v sume 200,- Eur,
- dňa 29.11.2018 v sume 100,- Eur,
- dňa 23.01.2019 v sume 200,- Eur,
- dňa 11.03.2019 v sume 100,- Eur,

- dňa 02.04.2019 v sume 100,- Eur,
- dňa 24.05.2019 v sume 100,- Eur,
- dňa 09.07.2019 v sume 100,- Eur,
- dňa 13.08.2019 v sume 100,- Eur,
- dňa 24.10.2019 v sume 100,- Eur,
- dňa 29.11.2019 v sume 100,- Eur,
- dňa 19.12.2019 v sume 100,- Eur.

Uvedené plnenia sa započítali prednostne na nesplatenú istinu úveru, pričom istina pohľadávky tak predstavuje sumu 7.521,99 Eur (10.000,-Eur - 808,01 Eur - 1.670,- Eur). Žalobca si uplatňuje nárok na zvyšnú časť neuhradených úrokov podľa úverovej zmluvy v súlade s aktuálnou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR (čl. 2 ods. 2 CSP). Celkové úroky, ktoré mala na úver žalovaná strana zaplatiť predstavovali v zmysle amortizačnej tabuľky sumu 8.243,30 Eur (celkové náklady 18.243,30 Eur - istina 10.000,-Eur). Vzhľadom na doteraz zaplatené úroky predstavujú nezaplatené úroky sumu vo výške 4.980,87 Eur (8.243,30 Eur - 3.262,43 Eur). Žalobca si zároveň uplatňuje neuhradené poplatky vo výške 18,-Eur, ktoré predstavujú reálne náklady spojené s vymáhaním úveru (zasielané upomienky a zosplátnujúce výzvy žalovanej strane). Tento nárok si žalobca uplatňuje ako „náklady spojené s uplatnením pohľadávky“ v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre poplatky. Vzhľadom na čiastočné plnenia žalovanej strany po zosplátnení úveru predložil žalobca výpočet úrokov z omeškania do momentu realizovania poslednej splátky. Spolu kapitalizované úroky z omeškania predstavovali sumu 703,51 Eur. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne, a to iba zo sumy nesplatennej istiny úveru. Nepožadoval teda zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy úrokov a poplatkov, na ktoré žalobcovi vznikol nárok do a po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Tento nárok si žalobca uplatnil ako „náklady spojené s uplatnením pohľadávky“ v dôsledku toho, že elektronický formulár pre podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu neobsahuje samostatné kolónky pre kapitalizované úroky z omeškania. Predžalobná výzva bola zasielaná žalovanej strane na korešpondenčnú adresu.

Argumentácia k uplatneným úrokom žalobcom vychádza z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020, uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.06.2020 sp. zn. 2 Cdo 115/2019, 1 Cdo 94/2019, 1 Cdo 208/2019, 2 Cdo 115/2019, 3 Cdo 113/2019, 5 Cdo 42/2020, 7 Cdo 111/2019, 7 Cdo 307/2019, 8 Cdo 125/2018.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz č.k. XUp/XXXX/XXXX dňa 12.01.2021, ktorým žalovanému v rade 1./ a v rade 2./ uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 7.521,99 Eur, úrok vo výške 4.980,87 Eur, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 7.521,99 Eur od 20.12.2019 do zaplatenia, náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 18,-Eur a 703,51 Eur alebo aby v tej istej lehote žalovaní podali odpor. Zároveň boli žalovaní zaviazaní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť spoločne a nerozdielne náhradu trov konania žalobcu vo výške 1.415,71 Eur. (č.l. 52-53 spisu)

4. Voči predmetnému platobnému rozkazu prostredníctvom právneho zástupcu žalovaní podali odpor, ktorý odôvodnili tým, že žalobca odvodzuje svoj nárok od zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú mali uzatvoriť dňa 07.04.2015 žalovaní v rade 1./ a v rade 2./ a žalobca. Poukázal na to, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje nasledovné náležitosti požadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, resp. ich uvádza zavádzajúco a nesprávne.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať:

- v súlade s písm. a) - druh spotrebiteľského úveru - v zmluve o úvere táto náležitosť absentuje,
 - v súlade s písm. c) - adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť - v zmluve o úvere táto náležitosť absentuje,
 - v súlade s písm. f) - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru - v zmluve o úvere absentuje náležitosť doba trvania zmluvy,
 - v súlade s písm. j) - ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť
- uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu, je nutné v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov, resp. že žalobca nemá právo na odplatu za poskytnutý úver. Ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti uviedol v súlade s ustanovením § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého nemôže

dôjsť k hrubému porušeniu povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. (postup s odbornou starostlivosťou je veriteľ povinný preukázať). Navrhol, aby žalobca preukázal dodržanie odbornej starostlivosti vo vzťahu ku skúmaniu bonity žalovaných, nakoľko zo zmluvy o úvere vyplýva opak, t. j. že nepostupoval v súlade s odbornou starostlivosťou. V opačnom prípade je nutné považovať v súlade s § 11 ods. 2 citovaného zákona úver za bezúročný a bezpoplatkový. Zároveň žalovaný v rade 2/ vzniesol námietku premlčania kedy je nutné aplikovať § 103 Občianskeho zákonníka kde sa uvádza: „Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“. Taktiež z predkladaného prehľadu úhrad, časť „Plán splátok“ vyplýva, že omeškanie presahujúce tri mesiace ešte v čase pred zosplatnením (pred 22.03.2018) bolo v roku 2016 (za obdobie od 10/2016 do 04/2017). Žalovaní v rade 1/ a v rade 2/ v roku 2020 uhradili aj ďalšie splátky, ktoré žalobca nezapočítal do celkovej splatenej sumy, ktoré budú doložené v prípadnom ďalšom konaní. Nárok žalobcu považuje právny zástupca žalovaných v celom rozsahu za bezdôvodný a nedostatočne preukázaný. (č.l. 61-62 spisu)

5. Následne Okresný súd Banská Bystrica vyzval dňa 29.01.2021 právneho zástupcu žalobcu, aby navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku v lehote 15 dní, na základe čoho právny zástupca žalobcu navrhol pokračovanie v konaní so žalovaným v rade 1/ na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku, resp. právny predchodca žalobcu.

6. Okresný súd Banská Bystrica postúpil písomným podaním zo dňa 03.02.2021 vec súdu príslušnému na jej prejednanie, t. j. tunajšiemu súdu, nakoľko žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 10 ods. 3, resp. v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní. Predmetné bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 04.02.2021. (č.l. 81 spisu)

7. Právny zástupca právneho predchodcu žalobcu v rámci svojej dupliky zo dňa 16.02.2021 k odporu žalovaných skonštatoval, že žalovaní neuvádzajú žiadne skutočnosti, ktoré by bolo možno hodnotiť ako relevantné. Procesná obrana žalovaných spočíva iba vo všeobecných tvrdeniach o postavení spotrebiteľa. Argumentácia je tak scestná a absurdná, pričom legitímne nasvedčuje záveru, že ide o šablónovito a tendenčne užívanú argumentáciu v prípadoch, keď je jednou zo strán sporu spotrebiteľ. Tvrdenia žalovaných nie sú vôbec substancované, t.j. nepredstavujú rozhodujúce skutočnosti, nemožno ich podriaďiť pod konkrétnu hmotnoprávnu normu a nie je možné k nim vykonať dokazovanie. K údajnej absencii druhu spotrebiteľského úveru žalovaní uviedli nasledovné:

Identifikovaná námietka je absurdná, keďže v čl. 2.2 zmluvy o úvere obsahuje túto náležitosť. Z dôvodovej správy k zákonu č. 129/2010 Z. z. je zrejmé, že: „Podstatou predzmluvných informácií je skutočnosť, aby mal spotrebiteľ dostatok informácií pre porovnanie ponúk od rôznych veriteľov na rovnaký druh spotrebiteľského úveru. Zákon však nemá ambíciu vzhľadom na rôznosť spotrebiteľských úverov na trhu definovať druhy spotrebiteľských úverov, avšak možno veriteľom naznačiť niektoré základné typy, ktoré by mohli uvádzať do predzmluvných formulárov a zmlúv o spotrebiteľskom úvere, ako základ pre porovnanie, ktoré môže potom spotrebiteľ urobiť.

Údajná absencia adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ktorá je podľa názoru právneho predchodcu žalobcu rovnako absurdná. Poukázal v tomto smere na čl. 4.6 zmluvy o úvere: „Právne vzťahy neupravené zmluvou o úvere sa riadia OP a VOP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť ZoÚ a právnym poriadkom Slovenskej republiky. Podmienky riešenia reklamácií a sťažností upravuje Reklamačný poriadok zverejnený na internetovej stránke Banky a všetkých obchodných miestach. Dlžník/spoludlžník sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere „Dobrá pôžička“, ktorý obdržal pred podpisom ZoÚ a svojím podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi. Pojmy s veľkým začiatočným písmenom definované v OP majú rovnaký význam aj v ZoÚ.“

Podľa bodu 8.5 obchodných podmienok: „Vzájomné práva a povinnosti banky a dlžníka/spoludlžníka vyplývajúce zo ZoÚ alebo súvisiace so ZoÚ v súvislosti s prijímaním, evidovaním a vybavovaním podaní zo strany dlžníka/spoludlžníka, ako aj podaní na vykonávanie finančného sprostredkovania, upravuje reklamačný poriadok, ktorý je prístupný na každom obchodnom mieste a na internetovej stránke.“.

K údajnej absencii doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo termínu konečnej splatnosti úveru právny predchodca žalobcu uviedol, že predmetná zmluva spĺňa všetky zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom a platnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy. V predloženej žiadosti o úvere je zrejmé, že doba splácania úveru je 108 mesiacov, t. j. zmluva o úvere je uzatvorená na dobu určitú. To, že zmluva o úvere bola a je uzavretá na dobu určitú vyplýva aj z ďalších náležitostí. Podľa čl. 2.2 zmluvy o úvere bol dohodnutý:

- počet mesačných splátok 108 mesiacov (t. j. 108/12 mesiacov = 9 rokov),
- dátum splatnosti prvej mesačnej splátky - platby: 10.05.2015,
- termín konečnej splatnosti úveru: 10.04.2024 (t. j. od 10.05.2015 do 10.04.2024 = 9 rokov).

V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.12.2019, sp. zn. 14Co/189/2019. K chýbajúcim predpokladom na výpočet RPMN poukázal na to, že všetky zákonom stanovené náležitosti sú v súlade s ustanoveniami ZoSÚ obsiahnuté v zmluve a jej prílohách, ako aj vo formulári, s ktorými sa žalovaní vopred a v dostatočnom časovom predstihu oboznámili.

Poukázal na § 19 ods.1 ZoSÚ: „Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.“. Kládol akcent na to, že všetky základné parametre úveru boli explicitne uvedené v čl. 2.2 zmluvy o úvere (najmä výška schváleného úveru, počet mesačných splátok, dátum končenej splatnosti úveru, výška mesačnej úhrady, celková čiastka úveru, výška úrokovej sadzby, RPMN banky v %, priemerná RPMN na trhu, odplata za poskytnutie úveru, najvyššia prípustná hodnota odplaty a pod.).

K skúmaniu bonity žalovaných pred uzavretím úveru uviedol, že k realizovanému skúmaniu bonity, postup jednotlivých úkonov žalobcu, vrátane jeho zistení:

- deklarovaný pomer a príjem žiadateľa banka overila z externého nezávislého zdroja a akceptovala príjem vo výške 352,- Eur,
- deklarovaný druh a výška dôchodku spolužiadateľa - žalovaného v II. rade, banka overila z externého nezávislého zdroja a akceptovala dôchodok vo výške 574,- Eur,
- v rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klientov (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií,
- podľa dát z EOS KSI nemali žiadateľ ani spolužiadateľ v čase posudzovania žiadosti evidované žiadne spisy,
- žiadateľ si uvádzal rodinný stav slobodný a žiadne vyživované deti, spolužiadateľ - rodinný stav rozvedený a žiadne vyživované deti,
- finančná analýza platná v tom čase bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 10.000,- Eur na 9 rokov s mesačnou splátkou 169,- Eur. Právny predchodca žalobcu má za to, že riadne posúdil bonitu žalovaných a ich reálnu schopnosť uhradiť svoje záväzky, pričom po celý čas postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 a 16 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V tomto smere poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax odvolacích súdov, in concreto uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.09.2018 sp. zn. 41Co/14/2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 15.08.2019 sp. zn. 41Co/10/2019.

K riadnemu predčasnému zosplatneniu úveru právny predchodca žalobcu uviedol, že peňažný dlh žalovaných sa nestal splatným nezaplatením splátky, ale až úkonom žalobcu - vyhlásením predčasnej splatnosti úveru. Actio nata nastáva až splatnosťou dlhu, t. j. dňom, kedy mal dlžník po prvý raz dlh splniť (18.04.2018). Pohľadávka zo zmluvy o úvere mohla byť voči žalovaným prvýkrát uplatnená nasledujúci deň po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, t. j. dňa 19.04.2018. V tejto súvislosti kládol akcent na to, že žalobca k žalobe pripojil doručky k zosplatňujúcim výzvam, v zmysle ktorých si žalovaní osobne prevzali zosplatňujúce výzvy dňa 23.04.2018. Niet teda pochyb o tom, že obaja žalovaní mali jednoznačne vedomosť o predčasnom zosplatnení úveru a výzvy im boli preukázateľne doručené. Uvedené potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.02.2019 sp. zn. 12Co/30/2018. (č.l. 88-91 spisu)

8. Právny zástupca žalovaných v rámci svojej dupliky doručenej tunajšiemu súdu dňa 01.04.2021 vzniesol v prvom rade námietku premlčania, pričom poukázal na odôvodnenie v odpore, ako aj v tomto podaní. Má za to, že pri posudzovaní námietky premlčania je nevyhnutné v prvom rade vyriešiť otázku, či došlo k platnému zosplatneniu úveru.

8.1 Zosplatnenie ako neplatný právny úkon: Pokiaľ bude zosplatnenie vyhodnotené ako neplatný právny úkon pre rozpor s § 53 ods. 9, je nevyhnutné aplikovať pri posúdení námietky premlčania ustanovenie § 103 OZ prvá veta. Námietke premlčania by podliehali všetky splátky splatné viac ako 3

roky pred podaním žaloby na súd. Žalobca by tak v čase podania žaloby mal právny titul iba na splatné, nezaplatené a nepremičané splátky v období od 16.12.2017 do podania žaloby dňa 15.12.2020.

8.2 Zosplatnenie ako platný právny úkon: Ak by bolo zosplatnenie posúdené ako platný právny úkon v súlade s § 53 ods. 9 OZ, je nevyhnutné aplikovať pri posúdení námietky premlčania § 103 druhá veta OZ. Z predkladaného prehľadu úhrad na strane druhej, časť „plán splátok“ vyplýva, že žalovaní boli pred zosplatnením v omeškaní, t. j. neuhradili riadne a včas splátky splatné v dňoch 10.10.2016, 10.11.2016, 10.12.2016, 10.01.2017, 10.02.2017, 10.03.2017, 10.04.2017. Z evidencie vyplýva, že splátky splatné ku dňu 10.05.2017 a nasledujúce až po deň zosplatnenia boli evidované zo strany žalobcu ako uhradené riadne a včas. Z uvedeného vyplýva, že v omeškaní viac ako 3 mesiace boli v čase uskutočnenia zosplatnenia jedine so splátkami splatnými v období od 10/2016 do 04/2017. Poslednou nesplnenou splátkou tak bola splátka splatná 10.04.2017. Z doposiaľ predložených dôkazov zo strany žalobcu majú za to, že ich nárok sa premlčal dňa 11.04.2020, žaloba bola podaná až dňa 15.12.2020. Na podporu svojho právneho názoru poukázal na nasledovné rozhodnutia, rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 15Co/149/2019 zo dňa 29.01.2020, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 17Co/175/2018 zo dňa 19.06.2019, rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 19Co/42/2017 zo dňa 18. 01. 2018, rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 6Co/188/2016 zo dňa 28.02.2017, rozsudok Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 5Co/233/2016 zo dňa 25.01.2017. Podľa rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 15Co/149/2019 zo dňa 29.01.2020, ktorým potvrdil rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota, sp. zn.: 14Csp/79/2019, bod 12: „Okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že nakoľko v danom prípade bolo dohodnuté plnenie v splátkach, premlčanie dlhu nie je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, resp. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka - predčasného zosplatnenia celého úveru, ale na okamih splatnosti tej splátky, pre ktorú sa toto právo (zosplatnenie) využíva.“

Bod 15: „Podľa § 103 veta druhá, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (veta druhá však platí iba pre prípad, že si veriteľ dojednal so spotrebiteľom možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu v súlade so zákonom - ustanovením § 565, teda tzv. stratu výhody splátok).“

Bod 17: Ak došlo zo strany dodávateľa k využitiu práva na zosplatnenie úveru (v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka), ako aj v tomto konkrétnom prípade premlčacia doba v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka začne plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti (zročnosti) ktorej uplynuli tri mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo, ktorá zosplatnenie vyvolala).“

Taktiež poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 17Co/175/2018 zo dňa 19.06.2019, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 6Csp/41/2017.

Čo sa týka overenia bonity, schopnosti spotrebiteľa splácať úver uviedol, že zo strany žalobcu ide len o formálne opísanie postupu bez uvedenia ako bola posúdená bonita žalovaných. Žalovaný síce predložil aj relevantné listiny, ale aj listiny bez výpovednej hodnoty (dáta dopytu EOS zo dňa 07.04.2015) vo vzťahu k posudzovaniu schopnosti žiadateľa o úver splácať úver, avšak z jeho vyjadrenia nevyplýva záver, ako takto získané údaje vyhodnotil a k akému výsledku dospel vo vzťahu ku schopnosti žiadateľa o úver splácať úver, ktorý má byť poskytnutý v určitej výške a splácaný mesačnými splátkami v určitej výške. Vyjadrenia žalobcu na strane 5 jeho vyjadrenia sú vágne a neurčité bez akejkoľvek zmienky o konkrétnych záveroch preverovania bonity žalovaných. Podľa jeho názoru nemá vedomosť alebo z vyjadrenia žalobcu nevyplýva, že z čoho žalobca uzavrel, že môže poskytnúť žalovaným úver vo výške 10.000,-Eur ako ani absentuje existencia akéhokoľvek konkrétneho výstupu a výsledku posudzovania z interného systému banky, na ktorý žalobca poukazuje. Právny zástupca žalovaných konštatuje, že účel posudzovania bonity, t. j. schopnosti splácať úver je ochrana samotného veriteľa pred nezodpovednými dlžníkmi tým, že im úver neposkytne vôbec, alebo že im ho poskytne v nižšej sume, na dlhšie obdobie, s nižšou splátkou, s lepším zabezpečením a tiež ochrana dlžníka pred poskytnutím úveru, ktorý nebude vedieť splácať. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Sžo 61/2015 zo dňa 28.06.2016 ako aj rozsudku Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Aj napriek skutočnosti, že predmetná zmluva o úvere bola uzatváraná v roku 2015, je vhodné poukázať aj na Opatrenie NBS zo dňa 19.11.2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, ktorý už konkrétne určuje pravidlá pre veriteľov pri posudzovaní bonity, napríklad:

- uvádza metodiku výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať úver,

- konkrétne vyjadruje limit ukazovateľa schopnosti splácať úver, ktorý nemožno prekročiť - pri tomto bude dávať do pozornosti, že v prejednávanej veci doposiaľ nebol predložený žiadny konkrétny výstup a konkrétny výsledok posudzovania schopnosti splácať úver z interného systému banky,
- výšku čistých príjmov, výdavky na peňažné záväzky, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb,
- nárast úrokovej sadzby,
- vymedzuje interné zdroje informácií a externé zdroje informácií o príjme,
- vymedzuje limity pre lehotu splatnosti.

Podľa názoru právneho zástupcu žalovaných je logickým predpokladom, že pokiaľ mali banky povinnosť posudzovať schopnosť splácať úver, musela mať tá-ktorá banka svoj interný systém hodnotenia, na základe ktorého následne banka rozhodla o žiadosti spotrebiteľa o úver. Zákonná povinnosť posudzovať schopnosť splácať úver spolu so sankciou za porušenie tejto povinnosti trvá od roku 2010. Zákonná povinnosť posudzovať schopnosť splácať úver spolu so sankciou za porušenie tejto povinnosti (nemožnosť úveru jednorazovo zosplatiť) a za hrubé porušenie (bezúročnosť úveru) trvá od 01.01.2013 upravením a doplnením § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ aj žalobca formalisticky preukázal, že si zaobstaral listiny s cieľom posúdiť schopnosť splácať úver a následne k nijakým konkrétnym posúdeniam a výsledkom nedošiel, ide o hrubé porušenie tejto jeho povinnosti. Z tohto stavu je nutné úver považovať podľa § 11 ods. 2 cit. zákona považovať za bezúročný a bez poplatkov.

8.3 K údajnej nekritickej favorizácii spotrebiteľa: Spoločnosti ako žalobca s obľubou poukazujú na definíciu tzv. priemerného spotrebiteľa, alebo prehnajú ochranu spotrebiteľa. Spoločnosti však nezohľadňujú širšie súvislosti pri začiatkoch tohto druhu podnikania na SR na začiatku 21. storočia, ako napr. nepripravenosť obyvateľstva na tento druh podnikania spoločností, slabá ingerencia štátu pri dohliadaní na dodávateľov finančných služieb, žiadna, resp. minimálna výchova obyvateľstva smerom k finančnej a hodnotovej gramotnosti a zneužívanie tohto stavu zo strany spoločností. Niektorí dodávatelia finančných služieb ako keby založili svoje podnikanie na východisku, že už pri príprave zmluvného formulára sa spoliehajú na to, že nikdy nedôjde k jeho posudzovaniu súdom a nikto sa nebude zaoberať (ne)súlalom zmluvného formulára so zákonmi. Na základe vyššie uvedeného navrhol právny zástupca žalovaných zamietnuť žalobu v plnom rozsahu. (č.l. 245-248 spisu)

9. Vo svojom doplnení vyjadrenia právny zástupca žalovaných doručenom tunajšiemu súdu dňa 12.05.2021 k ich finančnej situácii upresnil, že príjem žalovaného v rade 1/ zamestnania 1.100,-Eur mesačne, výdavky žalovaného v rade 1./ nájom 550,-Eur, splátky za auto 330,-Eur, električka 70,-Eur, telefón 50,-Eur, škôlka dcéry 200,-Eur, spolu 1.200,-Eur mesačne. Príjem žalovaného v rade 2./ starobný dôchodok 642,60 Eur, spolu 642,60 Eur mesačne. Priložil rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 03.12.2020, z ktorého má súd za preukázané, že starobný dôchodok bol zvýšený žalovanému v rade 2./ o 2,60 % mesačnej sumy dôchodku, čo je 16,30 Eur mesačne, t. j. od 01.01.2021 starobný dôchodok žalovaného v rade 2./ činil sumu 642,60 Eur. Výdavky žalovaného v rade 2./ právny zástupca žalovaných vyčíslil ako nájom 127,-Eur, záloha za plyn 11,-Eur, záloha za elektrinu 17,-Eur, telefón O2 33,-Eur, Telekom TV 18,22 Eur, splátka úveru 64,92 Eur, životná poisťka W. 18,92 Eur, strava, potraviny 180,-Eur, lieky, drogéria 40,-Eur, benzín 50,-Eur, sporenie 30,-Eur, spolu 590,06 Eur mesačne. Podľa názoru právneho zástupcu žalovaných je v reálnych možnostiach žalovaných pokračovať v splácaní, prípadne prisúdenej sumy sumou 150,-Eur mesačne a to žalovaný v rade 1./ v sume 100,-Eur a žalovaný v rade 2/ v sume 50,-Eur. (č.l. 255-256 spisu)

10. Právny predchodca žalobcu doručil tunajšiemu súdu dňa 22.07.2021 návrh zo dňa 21.07.2021 na pripustenie zmeny subjektu na strane žalobcu podľa § 80 ods. 1 CSP z postupcu 365.bank, a. s. (do 02.07.2021 podnikajúci pod obchodným menom Poštová banka, a. s.) na postupníka BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava na základe toho, že zmluvou o postúpení pohľadávok č. I/2021 zo dňa 14.04.2021 žalobca postúpil pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere spolu so všetkými právami s ňou spojenými na postupníka. Zároveň žalobca navrhol podľa § 80 ods. 1 CSP, aby do konania na jeho miesto vstúpila spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s. a na základe toho navrhoval, aby súd pripustil túto zmenu. (č.l. 266-267 spisu)

11. Na základe vyššie uvedeného Okresný súd Lučenec uznesením č.k. XCsp/XX/XXXX-XXX zo dňa 30.07.2021 pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že zo sporu vystúpil žalobca 365.bank, a. s., IČO: 31 340 890, so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava-Staré

Mesto a na jeho miesto do sporu vstúpil BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692. (č.l. 279 spisu)

12. Právny zástupca žalovaných doručil tunajšiemu súdu dňa 26.11.2021 svoje písomné vyjadrenie, ktorým vzniesol námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie z toho dôvodu, že žalovaní už vo svojom vyjadrení zo dňa 30.03.2021 poukazovali na nutnosť skúmania zákonnosti úkonu zosplatnenia. Postupovanie pohľadávky týkajúcej sa spotrebiteľského úveru je upravené v OZ (§ 565, § 53 ods. 9), v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj v zákone o bankách. Pre platné postúpenie tohto typu pohľadávok z banky na tretiu spoločnosť je teda nevyhnutné splniť zákonné požiadavky vyššie uvedených právnych predpisov. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009). V predmetnej veci právny zástupca žalovaných má za to, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní. Poukázal na § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. z ktorého eklatantne vyplýva, že práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu. Uvedené neplatí za podmienok:

- že sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a
- ide o postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (zákon o bankách) na veriteľa s povolením od NBS a

- že sa postupuje pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

V prejednávanej veci však nie je splnená podmienka č. 3, nakoľko končená splatnosť v zmysle zmluvy o úvere má nastať až v mesiaci apríl 2024 a pohľadávka ako celok nebola pred termínom konečnej splatnosti platne zosplatnená. V tejto spojitosti poukázal na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

Žalobca v konaní zatiaľ podľa názoru právneho zástupcu žalovaných nepreukázal, že došlo k zosplatneniu predmetného úveru spôsobom akým to vyžaduje § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, v dôsledku čoho nie je splnená primárna podmienka pre platné postúpenie, nakoľko pohľadávka sa nestala splatnou. Z citovaného ustanovenia totiž vyplývajú dve podmienky, ktoré musia byť splnené kumulatívne na to, aby bol úkon zosplatnenia považovaný v súlade so zákonom:

- zosplatnenie možno uplatniť až v momente, ak je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace so zaplatením splátky,

- upozornenie spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia (na výkon práva veriteľa podľa § 565 OZ) v lehote nie kratšej ako 15 dní - „upozornenie spotrebiteľa“ je adresovaná písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry spotrebiteľa. Ide o právny úkon, ktorý musí spĺňať aj zákonné kritéria pre právne úkony, najmä § 37 ods. 1 OZ.

Upozornenie spotrebiteľa ako aj zosplatnenie úveru sú písomné jednostranné právne úkony dodávateľa, ktoré sa musia dostať do sféry spotrebiteľa. Pri oboch podmienkach je teda nevyhnutné skúmať:

- či bola dodržaná písomná forma - dodávateľ musí preukázať, že zásielky mali písomnú formu,
- či jednotlivé listiny spĺňajú všeobecné kritéria pre právne úkony - dodávateľ musí preukázať, že písomnosti boli dostatočne určité a zrozumiteľné - žalobca doposiaľ nekonkretizoval, s ktorou splátkou mali byť žalovaní v rade 1./ a v rade 2./ v omeškaní viac ako tri mesiace aj napriek opakovaným návrhom žalovaných v rade 1./ a v rade 2./ z ich vyjadrení zo dňa 30.03.2021 a 25.01.2021, listiny predkladané žalobcom sú v tomto prípade neurčitými právnymi úkonmi,
- či sa jednotlivé písomnosti dostali do dispozičnej sféry dlžníka - dodávateľ musí preukázať, že k jednotlivým zásielkam existujú doručky.

Na základe uvedeného má za to, že žalobca v konaní zatiaľ nepreukázal, že došlo k zosplatneniu predmetného úveru spôsobom akým to vyžaduje § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ, v dôsledku čoho nie je splnená primárna podmienka pre platné postúpenie, nakoľko pohľadávka sa nestala splatnou. V súvislosti s postúpením pohľadávky voviedol do pozornosti § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, z ktorého vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému zročnému dlhu a súčasne je banka povinná preukázať zaslanie a doručenie výzvy, že dlžník je v omeškaní a preukázať dĺžku omeškania dlžníka so zaplatením viac ako 90 dní. Postúpenie živého, predčasne nezosplatneného úveru priamo vylučuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré umožňuje iba postúpenie úverovej pohľadávky, ktorá sa

stala už splatnou. V prípade, že bude daná aktívna vecná legitímácia žalobcu, žalovaní trvajú na svojich predchádzajúcich vyjadreniach. (č.l. 291-292 spisu)

13. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi: zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.04.2015, výzvami na splatenie dlžnej časti úveru s doručenkami, Aktuálnym stavom úveru ku dňu 31.10.2020, výzvami na úhradu dlžnej sumy, podaciami hárkami, VOP, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

14. Súd má za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými v rade 1./ (dlžník) a v rade 2./ (spoludlžník) bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere „dobrá pôžička“ v písomnej forme dňa 07.04.2015

V časti 2. tejto zmluvy o pôžičke je uvedené nasledovné:

Výška schváleného úveru: 10.000,-Eur

Počet mesačných splátok: 108

Dátum konečnej splatnosti úveru: 10.04.2024

Výška mesačnej úhrady: 169,-Eur

z toho - výška mesačnej anuitnej splátky (úroky+ istina úveru): 169,-Eur

- náklady spojené s poistením schopnosti splácať úver: 0,00 Eur

Úroková sadzba: 14,90 % p.a.

RPMN banky: 16,00 % p.a.

Priemerná RPMN na trhu v %: 11,58 % p.a.

Odplata za poskytnutie úveru: 14,90 %

Najvyššia prípustná výška odplaty: 23,16 %

Celková čiastka úveru: 18.243,30 Eur

Poistenie schopnosti splácať úver: bez poistenia

Dátum prvej platby do: 10.05.2015

Splácanie mesačne vždy k: 10.dňu v mesiaci

Druh spotrebiteľského úveru- úver (č.l. 6 spisu)

15. Z Upozornenia - výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 22.03.2018 má súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného v rade 1./ a v rade 2./ vzhľadom k tomu, že porušili ustanovenia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.04.2015 a obchodné podmienky, napriek predchádzajúcej upomienke do tohto dňa neuhradili svoj záväzok voči žalobcovi na úhradu svojich záväzkov. V zmysle § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení, žalobca upozornil žalovaných, že ku dňu 07.11.2018 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti vo výške 919,68 Eur, pozostávajúcej z omeškanej splátky vo výške 910,68 Eur, poplatkov vo výške 9,-Eur a poistného vo výške 0,-Eur.

Zároveň vyzval žalovaných na zaplatenie uvedenej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Poukázal na to, že v prípade, ak nedôjde k úhrade vyššie uvedeného dlžného záväzku, banka bude oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný a žiadať od nich úhradu celej úverovej pohľadávky. (č.l. 18 a 19 spisu)

Z podacieho háрку č. Q má súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu podal na poštovú prepravu predmetné upozornenie dňa 23.03.2018. (č.l. 26 spisu)

16. Z listiny označenej ako Výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18.04.2019 má súd za preukázané, že k 18.04.2019 došlo k predčasnému zosplateniu úveru v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy, ktorú právny predchodca žalobcu evidoval k tomuto dňu inkorporovala dlžnú istinu vo výške 9.191,99 Eur, úrok vo výške 1.011,30 Eur, poplatky za upomienky vo výške 18,-Eur a poistné v sume 0,-Eur. In summa 10.221,29 Eur.

Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň poukázal na to, že ak nie sú schopní uhradiť svoj dlh jednorazovo, obratom, t. j. najneskôr v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia tejto výzvy nech kontaktujú žalobcu na uvedenom čísle, pričom upozornil ich, že len v odôvodnenom prípade im môže ponúknuť nový splátkový kalendár na úhradu dlžnej sumy.

Zároveň žalovaných upozornil, že ak nedodržia 10-dňovú lehotu, pristúpi k vymáhaniu dlžnej sumy súdnou cestou podaním žaloby na príslušný súd a následne podaním návrhu na vykonanie exekúcie, čím sa dlžná suma navýši o trovy súdneho a exekučného konania. (č.l. 20 a 21 spisu)

Z podacieho hárku č. Q má súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu podal na poštovú prepravu predmetnú výzvu dňa 18.04.2018. (č.l. 31 spisu)

17. Súd z listiny označenej ako „Aktuálny stav úveru ku dňu 31.10.2020“ má za preukázané, že výška úveru činila sumu: 10.000,-Eur, vyčerpané peňažné prostriedky žalovanými činili sumu: 10.000,-Eur, splatené: 808,01 Eur, celková istina: 9.191,99 Eur, nezaplatené splátky: 13.091,70 Eur. Čo sa týka rozhodného obdobia súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaní uhradili v mesiaci január 2015 sumu 197,50 Eur.

18. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, účinného ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky, t.j. ku dňu 14.04.2021, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Súd je vzhľadom na povahu a charakter celkovej úpravy zosplatnenia úveru toho názoru, že aj pri spotrebiteľských úveroch je veriteľ povinný uplatniť svoje právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru v zmysle obmedzení § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, t. j. najneskôr do splatnosti najbližšej splátky úveru. Ak toto právo nevyužije, jeho právo na predčasné zosplatnenie zaniká a dlžník je povinný uhrádzať individuálne splátky úveru, pričom k zosplatneniu úveru účinným spôsobom nedôjde.

23. V tejto súvislosti poukazuje súd na závery občiansko-právneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.03.2019, na ktorom došlo k zjednoteniu pri výklade použitia práva veriteľa na vyhlásenie predčasnej splatnosti tak, že toto jeho právo je časovo obmedzené do splatnosti najbližšej budúcej splátky. Je pravdou, že § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka komplikuje určenie takéhoto obmedzenia vykonania predčasnej splatnosti úveru podľa druhej vety § 565 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade je potrebné pristúpiť k výkladu, že veriteľovi patrí právo na predčasné zosplatnenie úveru do tej najbližšej splátky úveru, ktorá nasleduje po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou prvej omeškanej splátky za predpokladu, že je zároveň dlžník upozornený v lehote podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na existenciu dlhu a na možnosť vykonania predčasného zosplatnenia úveru. Znamená to v tomto konkrétnom prípade, že pokiaľ by žalovaní boli v omeškaní s úhradou splátky splatnej ku dňu 10.12.2017 (omeškanie odo dňa 11.12.2017), v prípade upozornenia veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a uplynutia 3 mesiacov od splatnosti tejto splátky, t. j. ku 10.03.2018, mohol veriteľ uplatniť právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr ku dňu 10.04.2018. Pokiaľ toto svoje právo nezrealizuje, nemôže dôjsť k účinnému zosplatneniu úveru z dôvodu omeškania s úhradou splátky splatnej ku dňu 10.12.2017. Okrem toho z Aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.10.2020 má súd za preukázané, že žalovaní dňa 19.12.2017 uhradili právnomu predchodcovi žalobcu sumu 304,50 Eur a dňa 15.01.2018 sumu 197,50 Eur.

24. Súd na základe vyššie uvedených skutočností žalobu v celom rozsahu zamietol a to z dôvodu, že žalobca ako nositeľ uplatňovaného práva opieral svoj nárok o Zmluvu o postúpení pohľadávok č. I/2021 zo dňa 14.04.2021 tak, ako to vyplýva aj z oznámenia o postúpení pohľadávky (č. I. 266 spisu), v ktorom samotný žalobca je označený ako postupník. Na základe tej skutočnosti, že

podľa § 17 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch platného ku dňu postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce so zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a za:

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou medzi termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a za

b) ide o prevod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

25. V tomto prípade k platnému postúpeniu pohľadávky by mohlo dôjsť len vtedy, ak pôvodný veriteľ 365.bank, a. s. ako postupca by postúpil predmetnú pohľadávku na spoločnosť žalobcu:

1. v prípade ak by táto pohľadávka bola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru, čo v danom prípade nebolo splnené, keďže z vyššie uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej dňa 07.04.2015 vyplýva, že bol dohodnutý termín konečnej splatnosti na deň 10.04.2024 a v predmetnom prípade k postúpeniu pohľadávky došlo pred týmto dátumom a za:

2. k platnému postúpeniu by mohlo dôjsť v tom prípade, že predmetná pohľadávka sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, no v danom prípade podľa názoru súdu žalobca hodnoverným spôsobom nepreukázal splatnosť predmetnej pohľadávky pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Za takto uvedeného stavu neplatného vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a na základe tej skutočnosti, že k postúpeniu pohľadávky došlo ešte pred konečnou splatnosťou celého úveru, t. j. pred aprílom 2024, súd poukazuje na to, že zmluva o postúpení pohľadávky je pre rozpor s § 17 ods. 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. a v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatným právnym úkonom vo vzťahu k tejto pohľadávke.

26. Súd na základe vyššie uvedených skutočností má jednoznačne za preukázané, že rozpor s predmetným § 17 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu a to zmluvy o postúpení pohľadávok, od ktorej si žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu. Keďže aktívna legitímácia žalobcovi v tomto spore nepatrí, súd mu ani nemohol priznať právo, ktoré si v tomto konaní uplatňoval a z toho dôvodu súd žalobu zamietol.

27. Nakoľko súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu s poukazom na zásadu hospodárnosti konania sa nezaoberal vecou samou.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaní mali v spore plný úspech, preto majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

31. O výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

32. Žalovaní boli v konaní úspešní, súd im preto priznal právo na náhradu trov konania od žalobcu v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením.

33. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné, súd tiež vyslovil, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, nakoľko len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania je splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, hoc est aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie

ním uloženej povinnosti. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23. marca 2017, sp.zn. 6Cdo 222/2016).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z.č. 233/1995 Z.z.).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať:

- a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,
- b) príkázaním pohľadávky,
- c) predajom hnuteľných vecí,
- d) predajom cenných papierov,
- e) predajom nehnuteľnosti,
- f) predajom podniku,
- g) príkazom na zadržanie vodičského preukazu.